A°. 1833. N°. 48.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 20 April.

FRANKFORT, den 15den April.

Dezen morgen omstreeks half elf uur zijn er ook Oostenrijksche en Pruisische troepen binnen deze stad gekomen.

Het wetgevend ligchaam is den 11den, 12den en 13den vergaderd geweest. Hetgeen er verhandeld is, wordt geheim gehouden.

— Volgens eene aanschrijving der Keur-Hessische regering, zijn de grenzen van dien staat naar den kant van Frankfort door 200 man infanterie, twee eskadrons dragonders en eene halve batterij artillerie bezet geworden.

PETERSBURG, den 7den April.

Het officiele dagblad behelst heden het volgende: « Bij een artikel van den 15den Maart is reeds medegedeeld het tusschen het Russische gezantschap en de Ottomansche Porte beraamde besluit, om het eskader onder den schout-bij-nacht *Lasareff*, te Sisepolis voor anker te laten gaan. Deze maatregel was, door de gunstige verandering in den staat van zaken te Konstantinopel, vóór de aankomst van dit eskader voorgevallen, te weeg gebragt. Het Egyptische eskader had inderdaad zijnen marsch gestaakt, en alles scheen eene nabijzijnde schikking te voorspellen. Deze daadzaak is door verscheidene Fransche dagbladen zonderling misvormd geworden. Zij schrijven de gemaakte beschikking ten aanzien van het Russische eskader toe aan vertoogen, die de Fransche gezant, de admiraal *Roussin*, na zijne aankomst te Konstantinopel bij de Porte zou gedaan hebben. — Zulk eene bewering, welke met de tusschen Rusland en Frankrijk bestaande betrekkingen niet strooken zoude, vereischt eene teregtwijzing. — De toedragt van zaken is de volgende: « Den 2den Februarij deed de Porte, verontrust door *Ibrahim*-pacha's togt tegen Brussa, aan den Russischen gezant eene officiele nota overhandigen, *ten einde den Keizer niet alleen om ondersteuning ter zee, maar ook om eene gelijktijdige afzending van landtroepen te verzoeken.* Den 6den Februarij keerde de luitenant generaal *Murawieff* naar Konstantinopel terug. Denzelfden dag ontving de Porte de tijding, dat *Ibrahim* te Kiutahia was blijven staan. — De indruk, welke deze tijding op den divan [illegible] neraal *Murawieff* den uitslag zijner zending uiteenzette. In deze bijeenkomst, welke den 8sten Februarij plaats had, stelde de reis-efendi de vraag voor: « of het bij den tegenwoordigen staat van zaken, die der Porte veel meer zekerheid opleverde, niet doelmatig zoude zijn, om de ondersteuning af te wijzen, waarom zij eenige dagen te voren gevraagd had, toen zij zich nog door een nabijzijnd gevaar bedreigd achtte. De heer *van Butenieff* antwoordde, dat de Sultan alleen er over te beslissen had, of het doelmatig was, de onlangs nog met zoo veel aandrang gevraagde heilaanbrengende maatregelen op te schorten; doch hij deed opmerken dat de aankomst van het eskader moeijelijk zou zijn af te wenden, wanneer hetzelve Sebastopol reeds verlaten had, gelijk men alle reden had van te denken; maar dat het welligt te doen zou zijn, om hetzelve, wanneer men het op zee mogt aantreffen, in den zeeboezem van Burgas te laten binnenloopen, ten einde hetzelve, ingeval de omstandigheden deszelfs tegenwoordigheid nog vereischen mogten, steeds in staat zou zijn, de hoofdstad dadelijk ter hulp te snellen. Hij noodigde den reis-efendi tevens uit, om den wensch, dien hij met opzigt tot het tegenbevel, aan ons eskader uit te vaardigen, te kennen gegeven had, schriftelijk mede te deelen; voorts verzocht hij dezen minister, eene stoomboot of een ligt vaartuig ter beschikking van het Russische gezantschap te stellen, en het onze vloot te gemoet te zenden. Den 17den Februarij ontving de de Russische gezant van den reis efendi eene memorie, waarin de wensch, in de bijeenkomst van den 8sten Februarij te kennen gegeven, was vervat. — Uit deze opgaaf blijkt dus onder anderen, dat het de Russische gezant zelve was, die het eerst aan den Ottomanschen minister *den voorslag* deed, om het Russisch eskader in den zeeboezem van Burgas te doen binnenloopen, opdat het steeds gereed mogt zijn, de hoofdstad te hulp te komen, indien derzelver veiligheid op nieuw mogt bedreigd worden; — dat deze verklaringen tusschen den Russischen gevolmagtigde en den reis-efendi den 8sten Februarij gewisseld werden, terwijl de admiraal *Roussin*, die den 27sten Februarij te Konstantinopel aankwam, zijne eerste conferentie met den Ottomanschen minister niet vóór den 19den Februarij had; dat derhalve het denkbeeld om het Russisch eskader, voor het binnenloopen in den Bosphorus, tegenbevelen te gemoet te zenden, reeds opgevat was, zonder dat de admiraal *Roussin* zich in het minste daarmede behoefde te bemoeijen of het minste dreigement aan de Porte te doen, en wel inzonderheid daarom, dat deze schikking uit eigen beweging door den Russischen gezant reeds negen dagen vóór de aankomst van den Franschen gezant was voorgeslagen. — De nieuwe bestemming van ons eskader was derhalve vooraf aangewezen bij de aanbiedingen, door den heer van *Butenieff* in de conferentie van den 8sten Februarij gedaan, en deze minister kon alzoo, toen ons smaldeel in den morgen van den 20sten Februarij bij Bujukdere voor anker ging, over het te nemen besluit geen oogenblik in twijfel staan. Hij haastte zich datgene te bevestigen, wat hij reeds den 8sten Februarij gezegd had, « dat hij namelijk meende aan de wenschen van den Sultan te moeten voldoen, door er in te bewilligen, dat het eskader, tot op de ontvangst van nadere bevelen van Z. M. den Keizer, in de golf van Burgas post vattede. » — In dezen geest liet de Russische gezant zich tegen den adjudant generaal van Zijne Hoogheid, *Muschir Achmet*-pacha, en tegen de seraskier *Cosrew*-pacha uit, bij een bezoek, hetwelk deze beide vertrouwde raadsheeren des Sultans den 20sten en 22sten Februarij bij hem aflegden. Tot antwoord ontving hij de plegtige verklaring, *dat, ofschoon de Sultan zich nog altijd met de hoop vleide, dat de Egyptische zaken in der minne en zonder verdere moeijelijkheden zouden afloopen, hij nogtans in allen gevalle steeds op den groothartigen bijstand des Keizers bleef rekenen.* Omtrent denzelfden tijd nam de Fransche gezant, ten einde ook van zijne zijde de Porte van de zorg zijner regering voor de belangen van den Grooten Heer te overtuigen, de verpligting op zich, om bij den pacha van Egypte aan te dringen op de aanneming der vredes-voorwaarden, door Zijne Hoogheid voorgeslagen. Mogt deze stap met een' gunstigen uitslag bekroond worden, dan zal het Russische kabinet er zich het eerst en opregt over geluk wenschen, want zoodanige uitslag zou volkomen beantwoorden aan de bedoelingen, welke zoo wel de zending van den luitenant-generaal *Murawieff* naar Alexandria, als de afvaardiging van een eskader naar Konstantinopel hebben te weeg gebragt. — Tot dat echter de pacha van Egypte zich aan de hem opgelegde voorwaarden onderworpen en dezelve zonder omwegen vervuld heeft, vordert de [illegible] te veel te vertrouwen. Hetgeen deze voorzigtigheid nog noodzakelijker maakt en ons versterkt in onze overtuiging, is het nieuwe gedrag van *Ibrahim*, die, met achterstelling van zijne eigene verzekeringen, en in strijd met de toezeggingen, aan den luitenant-generaal *Murawieff* gedaan, het gewaagd heeft zijne krijgsbewegingen nog verder uit te breiden, de Turksche overheden te Smyrna af te zetten en zich van de steden Magnesia en Balikezer meester te maken. Hierbij komt nog, dat, terwijl op deze wijze de Egyptische armee eene stelling inneemt, die meer en meer de rust der hoofdstad van het Ottomansche rijk bedreigt, *Mehemed-Ali* zijne krijgstoerustingen ijverig voortzet en zich gereed maakt, om aan *Ibrahim* nieuwe versterking te doen toekomen. — Deze tijdingen hadden bij de Porte ernstige bekommeringen verwekt, en deden haar eene des te grootere waarde hechten aan de tegenwoordigheid van ons eskader. — Dadelijk nadat dezelve den 28sten Maart te Petersburg ontvangen werden, gaf de Keizer aan den gouverneur-generaal van Nieuw-Rusland, den graaf *Woronzow*, last, om de te Odessa voorbereidde expeditie, alsmede de landingstroepen, onder bedekking van eene afdeeling der vloot, gekommandeerd door den schout-bij-nacht *Kumani*, onverwijld te doen vertrekken. Deze expeditie ging werkelijk den 29sten Maart, des morgens om zes uur, onder zeil. Derzelver aankomst werd te Konstantinopel met groot ongeduld verwacht, en de Ottomansche regering had reeds vroeger de noodige bevelen uitgevaardigd, om ze van levensmiddelen en alles, wat zij verder mogt noodig hebben, te voorzien. Alzoo zullen spoedig genoegzame krachten voorhanden zijn, om de hoofdstad van het Ottomansche rijk, wanneer zij verder mogt bedreigd worden, te verdedigen, of de met den pacha van Egypte aangeknoopte onderhandelingen te ondersteunen. — Nadat deze militaire maatregelen genomen waren, heeft de Keizer, ten einde door eene plegtige verkondiging zijner besluiten, tegen de heerschzuchtige plannen van *Mehemed-Ali* eenen dam op te werpen, aan zijnen minister te Konstantinopel in last gegeven, om ten stelligste te verklaren: « dat het eskader en korps troepen, die den Sultan, op uitdrukkelijk verlangen van dezen souverein, ter hulp zijn gezonden, bevel hebben, om in de door hen ingenomene stelling te blijven *tot dat Ibrahim Klein-Azie ontruimd heeft, over de Taurus teruggegaan is, en de pacha van Egypte bewilligd*

heeft in de voorwaarden, door de Porte voorgeslagen. Zoodra dit dubbele oogmerk bereikt is, zal Zijne Keizerlijke Majesteit, gelijk hoogstdezelve zulks den 17den Februarij luid te kennen gegeven heeft, aan zijne vloot en aan zijne troepen bevel zenden, om naar Rusland weder te keeren.»

— Bij dit artikel is medegedeeld de memorie, welke de Ottomansche Porte den 17den Februarij aan den Russischen gezant heeft doen geworden. Volgens dezelve, beschouwde de Porte, ten gevolge der ontvangene gunstige berigten uit Alexandria en *Ibrahim's* hoofdkwartier, dadelijke Russische hulp niet meer als zoo noodzakelijk; doch meende zij echter, dat men zich nog niet geheel en al op de handelingen der tegenpartij kon verlaten; zoodat het met eene gezonde staatkunde overeenkomstig werd geoordeeld, den bedoelden maatregel niet geheel op te geven, maar in het geheim de middelen te beramen, zoo als die des noods zouden kunnen uitgevoerd worden. Deze middelen waren: dat de Russische vloot zich gereed hield, om elk oogenblik onder zeil te gaan, zonder echter nu reeds het anker te ligten; dat zij veeleer te dien einde nadere orders afwachten zou, om, zoodra hare tegenwoordigheid noodzakelijk mogt geacht worden, onverwijld te kunnen opbreken en spoedig te Konstantinopel aankomen; dat bij Bujukdere voor het paleis van het Russische gezantschap bestendig eene paketboot zou gereed zijn, om zoo noodig aan de vloot den noodigen wenk te kunnen geven. Dergelijke voorzieningen verlangde de Porte omtrent de Russische landtroepen, die ter harer hulp bestemd waren; achtende zij het wenschelijk, dat dezelve langs den Donau mogten oprukken.

— Een koerier, die den 2den April te Petersburg aangekomen is, heeft tijdingen uit Konstantinopel, tot den 19den Maart, medegebragt. Dezelve melden onder anderen, dat *Ibrahim* met zijne hoofdarmee nog te Kiutahia stond; terwijl eenige afdeelingen onderscheidene punten bezet hadden, als: aan de eene zijde in de rigting van Aidin-Guzel-Hissar en Magnesia, op den weg naar Smyrna, en aan den anderen kant tegen Brussa en Kaisariet in Kapadocie. — Den 13den Maart heeft de seraskier *Chosrew*-pacha ter eere van den luitenant-generaal *Murawief* eenen maaltijd gegeven, waarbij ook de schout-bij-nacht *Lasareff* en de Russische minister, de heer *van Butenief*, genoodigd waren. De seraskier dronk de gezondheid des Keizers met de volgende woorden: «Op het welzijn van Keizer *Nikolaas*, den opregten en grootmoedigen vriend van Sultan *Mahmud*.»

— Volgens de gedane telling, was in 1832 in de stad Petersburg, het getal inwoners 449,368, onder welke 294,468 van het mannelijke en 154,900 van het vrouwelijke geslacht.

FRANKFORT, den 17den April.

Den 10den dezer zijn de fondsen te Weenen weder gedaald, ten gevolge van ontvangene berigten uit Konstantinopel, van den 27sten Maart, welke hierop nederkomen: «*Neschib-Efendi*, die met den Turkschen gezant *Halil*-pacha naar Alexandria was gezonden, is te Konstantinopel teruggekeerd. Hij werd door *Halil*-pacha vooruit gezonden, om de Porte te verwittigen, dat *Mehemed-Ali* tot geenen vrede is over te halen, die met zijne (*Halils*) instructien zoude strooken, en dat de Onder-Koning, ten gevolge van *Halils* verklaring daaromtrent, aan zijnen zoon *Ibrahim* berigt heeft gegeven, dat hij hem nieuwe hulptroepen zenden zou, om zijne operatien tegen Konstantinopel voort te zetten. Deze tijding en welligt het vermoeden, dat *Mehemed-Ali* in verstandhouding met Engeland en Frankrijk zoo handelt, hebben den divan tot het besluit gebragt, om van Rusland alle mogelijke hulp te vragen, en den Russischen gezant te verzoeken, om derzelver aankomst in de hoofdstad, gelijk de drang der omstandigheden vordert, te bespoedigen. Terstond zijn naar alle kanten koeriers afgezonden; en sints bespeurt men zeer drukke mededeelingen tusschen de ministers der Porte en den heer *van Butenief*. Het Russische legerkorps, hetwelk over Sizepolis langs de kusten der Zwarte Zee in aantogt is, zal gedeeltelijk binnen veertien dagen te Konstantinopel aankomen; reeds worden in het Ramis Tschiflik kwartieren voor hetzelve gereed gemaakt, en daar ook *Ibrahim*, zegt men, reeds weder voorwaarts rukt, houdt men het voor ligt mogelijk, dat de laatste zich misschien met de Russen zal meten.

Deze omstandigheid heeft bij de bewoners te Konstantinopel opnieuw groote verslagenheid veroorzaakt. Turken zoo wel als Christenen hebben hunne beste have reeds ingepakt, om dezelve in den oogenblik des gevaars in veiligheid te brengen; en de onbestendigheid der Porte, welke hare ooren voor de vermaningen van den Franschen gezant, om Rusland niet te veel te vertrouwen, niet geheel sluiten kan, en daardoor gedurig nog tot stappen, die argwaan toonen, gebragt wordt, is niet geschikt om de bekommering der ingezetenen te bedaren. Hoe groot de Russische magt is, die voorloopig Konstantinopel bezet en beschermen zal, daaromtrent zijn de opgaven verschillend, men denkt 40 of 60 duizend man. Daarentegen vermeerdert, zegt men, *Ibrahims* leger dagelijks door vrijwilligers, zoodat hij met de nieuwe uit Alexandria verwacht wordende versterking ver over de 100,000 man zou hebben.»

BREDA, den 18den April.

Nadat gis'eren de hier garnizoen houdende artillerie-kompagnien van onderscheidene korpsen de monstering gepasseerd hadden, zijn dezelve heden, zoo wegens de administratie als de inwendige dienst, geïnspecteerd geworden.

Naar wij vernemen moeten er te Gorinchem nieuwe bataljons voor de 10de afdeeling infanterie opgerigt worden; ook spreekt men van het formeren van nog een bataljon voor de 8ste afdeeling infanterie. Wij meenen aan de tijding van dezen maatregel het gerucht te moeten toeschrijven, als of er nog eene 5de divisie aan ons leger zoude toegevoegd worden.

'sGRAVENHAGE, den 18den April.

HH. MM. de Koning en Koningin zijn gisteren ten over twee ure uit deze residentie vertrokken, zich naar de hoofdstad begevende, alwaar zij voor zes ure zijn aangekomen. HH. KK. HH. de prins en prinses van Oranje benevens HH. KK. HH. prins en prinses *Frederik* zullen heden insgelijks naar Amsterdam afreizen. Het verblijf van het vorstelijk gezin aldaar schijnt tot aanstaanden Zondag bepaald te zijn. Maandag worden HH. KK. HH. prins en prinses *Albert* uit Berlijn in deze residentie verwacht.

— De staatkundige onderhandelingen schijnen thans weder levendiger dan voor eenige weken. Men verzekert, dat bij de ongesteldheid van den heer *Dedel*, graaf van *Limburg Stirum*, die thans naar Londen vertrokken is, het antwoord moet overbrengen op de nota van Frankrijk en Engeland, waarbij de ongenoegzaamheid der volmagten van den heer *Dedel* werd betoogd. Dat antwoord zou, naar men wil, de geneigdheid der regering inhouden, om een definitief traktaat te sluiten, zelfs met het doen van nieuwe opofferingen, met dien verstande echter, dat dit traktaat door de vijf mogendheden zoude worden gewaarborgd. De eindelijke beslissing der geschillen hangt derhalve andermaal niet van onze regering, maar van de diplomaten te Londen af.

AMSTERDAM, den 18den April.

Beurs-berigten van den 17den dezer.

Doordien de laatste berigten van Londen, van Zaturdag, onze fondsen iets lager afbrengen, namelijk integralen 45$\frac{7}{8}$, 5 pCt. 84$\frac{7}{8}$, geconsolideerden 87$\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$ en ook volstrekt geene commissie tot aankoop van binnenlandsche fondsen ter beurs was, zoo hebben zich dezelve iets flaauwer gesteld; echter was de handel, die daarin gedreven is, over het algemeen van geen bijzonder belang, hetwelk zich ook over het algemeen van alle andere fondsen zeggen laat; want de beurs is *zeer stil*; de handel, die gedreven wordt, klein.

Integralen 45$\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{1}{2}$ gebleven; uitgestelde schuld, bij weinig handel, prijshoudend 1$\frac{5}{32}$ à $\frac{11}{64}$; kansbiljetten 20$\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$ gebleven; sijndicaat 78$\frac{1}{8}$, 78, 77$\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, 78 gebleven; nieuwe sijndicaat 64$\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$ met weinig handel; oorlogslasten 97$\frac{3}{4}$ à 98 pCt.; schatkistbiljetten 100$\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, 6 pCt. 101$\frac{3}{4}$ gezocht: er wordt tegenwoordig natuurlijk weinig in dit fonds gedaan, want de massa is reeds geconverteerd en bepaalt zich de omzetting bij kleine partijen.

In 5 pCt. was eenigzins handel: oude 84$\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$ gedaan; nieuwe 84$\frac{5}{8}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{3}{8}$; in renversalen gaat omtrent niets meer om; Russische fondsen stil, oude gelden 97$\frac{7}{8}$, ^{1}; nieuwe van 1828 en 1829 98$\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$; Russen van 1831 en 1833 zijn in kleine partijen à 88$\frac{1}{4}$ gedaan; voor roebels vertoonen zich verscheidene verkoopers; de prijs derzelven blijft daardoor gedrukt, 64$\frac{1}{8}$, 64 is de prijs derzelven.

De handel in Spaansche fondsen was heden van minder uitbreiding dan gisteren; 5 pCt. perpetuelen 65$\frac{13}{16}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{5}{8}$ gedaan en bleven 65$\frac{9}{16}$; 3 pCt. perpetuelen 43$\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$; uitgestelde 11$\frac{7}{8}$; 12 pCt. met weinig handel; naar obligatien-cortes was eenigzins meer vraag, 12$\frac{3}{4}$, 13, 13$\frac{1}{4}$ is gedaan, coupons derzelven 7 pCt.

In Oostenrijksche fondsen is nog iets omgezet: verscheidene partijen 5 pCt. metalieken zijn *voor binnenlandsche rekening* aangekocht, 88 pCt. 87$\frac{7}{8}$ was de prijs derzelven en blijven 88 biedend. Pruissische loten intusschen zonder handel.

Grieksche fondsen geoffereerd; ook Columbianen iets slapper, echter Brazilianen prijshoudend bij geringe omzetting.

Nieuws was niets ter beurs bekend: *van het Oosten zijn geene nadere tijdingen ontvangen; de diplomatie zal gelegenheid vinden ook daaraan deel te nemen; het schijnt, dat tegenwoordig alle geschillen diplomatisch beslist moeten worden; men vreest intusschen niet, dat er eene vrede-breuk door ontstaan zoude, en is men veeleer van gevoelen, dat zich deze zaak in der minne schikken zal; dit zijn echter particuliere gevoelens, en niets verder.*

Beurs van den 18den *dezer.*

Door gebrek aan handel en commissien in onze binnenlandsche fondsen zijn dezelve geoffereerd gebleven.

Te Parijs, 15 dezer, zijn 3 pCt. 77 fr. 20 c.; 5 pCt. perpetuelen 99; cortes tot 16 pCt. gerezen, op de tijding dat *de cortes bijeengeroepen* zijn; dit heeft ook hier ter beurs op Spaansche fondsen gunstig gewerkt.

perpetuelen $65\frac{7}{8}$, 66, $66\frac{7}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$ gedaan; 3 pCt. $43\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$; uitgestelde $12\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{2}$; cortes $13\frac{3}{4}$ à 14.

In Oostenrijksche fondsen was weinig handel, de prijs blijft $87\frac{3}{4}$ à 88.

Men sprak ter beurs van eene nota, door het Russische kabinet aan het Fransche hof gezonden, welke in zeer scherpe bewoordingen zoude vervat zijn, betreffende den verderen loop der Hollandsch Belgische kwestie, en waarin het eerstgenoemd kabinet alle verdere dwangmaatrelen van de zijde van Frankrijk en Engeland ten hoogste afkeurt. Ik geef het u zonder voor de echtheid te willen instaan.

ARNHEM, den 19den April.

Lucien Buonaparte, reizende onder den naam van prins *van Canino*, vertrok laatstleden Woensdag van hier per stoomboot naar Rotterdam, om van daar naar Amerika te stevenen; hij was den vorigen avond hier van Keulen aangekomen en had den nacht in het logement *de Zon* doorgebragt.

Mengelwerk.

Eene zware donderbui rijst in het Oosten op.

« De Turksche en Egyptische zaken zullen spoedig geschikt zijn. *Frankrijk* geeft zich niet te vergeefs alle mogelijke moeite, om de verschillen tusschen den Egyptischen veroveraar en den Turkschen Sultan te doen eindigen. MEHEMED ALI begint zelf reeds eene vredelievende en onderworpenheid kenmerkende taal te voeren, enz. enz.» Zoo spraken, nog kort geleden, enkele tolken der openbare meening, enkele buitenlandsche dagbladen. Maar weinigen deelden in dat gevoelen of namen zelfs het laatste als eene uitgemaakte daadzaak aan.

De karakter-beschrijvingen en merkwaardige veroveringen van den Egyptischen NAPOLEON hebben te veel zijne groote bedoelingen doen kennen, om aan zulk eene plotselinge omkeering van gedrag geloof te kunnen slaan. MEHEMED-ALI is geen Belgische wassen-koningsneus, die zich zoo gemakkelijk door de hand van LODEWYK PHILIPS naar goedvinden en welgevallen laat draaijen en vormen. Hij is geen LEOPOLD, die zich laat wiegen als een kind. Wat hij, met aanwending van alle mogelijke middelen, met de slimheid van eenen Oosterschen overwinnaar en het beleid van een' dapperen krijgsman, in zamenstemming met zijnen allerheldhaftigsten zoon, aan zijn gezag heeft weten te onderwerpen, zal hij op den enkelen wenk van een' Franschen admiraal niet afstaan, noch zich door dezen wetten, bepalingen en beperkingen laten voorschrijven. En de uitkomst heeft zulks tot hiertoe bewaarheid. ROUSSIN stelde zich borg voor den gunstigen uitslag zijner pogingen. Hij alleen zou MEHEMED-ALI tot vredelievende gezindheden en voor den Sultan minder vernederende schikkingen weten te bewegen. Hij alleen zou de meer en meer naderende donderbuijen door diplomatieke onderhandelingen afleiden en derzelver uitbarsting boven het hoofd van den Stamboulschen alleenheerscher voorkomen: daarom moest de Russische hulpvloot, volgens de Fransche dagbladen, die zulks hoogelijk hebben geroemd, dadelijk weder huiswaarts keeren, en de eer der hulpbetooning aan niemand anders dan aan *Frankrijk* toekomen; eene eer, hoofdzakelijk strekkende om de waardigheid van het Fransche gouvernement op de luisterrijkste wijze te doen uitblinken, en den Sultan proefondervindelijk te leeren inzien, wie zijn beste en meest belangloze bondgenoot was; even als of *Rusland* het er reeds stellig op gezet had, om *Turkije* te veroveren. Maar dat alles was, gelijk het zich liet vermoeden, niets meer dan luchtkasteel. In plaats van eenen vrede aankondigenden wapenstilstand, ging IBRAHIM-pacha voort zijn leger in beweging te houden en zelfs *Smyrna* te bedreigen. In plaats dat de Russische hulpvloot huiswaarts keerde, bleef zij, waar zij haar anker had neergeworpen, en trokken inmiddels eenige duizende Russen den *Pruth* over, om het bedreigde *Konstantinopel* te redden; terwijl de jongste berigten ons de stellige verzekeringen geven, dat de zegepralende Egyptenaar niets minder op het oog heeft, dan de hoofdstad voor zijne zegevierende wapenen te doen bukken, en de tusschen de Porte en den admiraal ROUSSIN gesloten overeenkomst geheel heeft afgeslagen.

Die gebeurtenissen nu zetten den gemagtigde van het Fransche hof in de bitterste verlegenheid en maken zijne verantwoording tot eene hoogst moeijelijke taak. Maar nog meer dan dit alles, voorspelt de onrustige houding van het uitgestrekt *Konstantinopel*, de gevaarlijke toestand, waarin de verlichtste en beschaafdste der Sultans verkeert, benevens de ontkiemde en reeds tot volle rijpheid gekomen ijverzucht tusschen *Frankrijk* en *Rusland*, weinig hoop meer op het behoud van eenen schijn-vrede, die tot hiertoe, om bijzondere, minder om algemeene redenen, voor ontbinding is bewaard gebleven. Met regt zegt dan ook een der Duitsche berigtgevers: « de zaken van het oosten schijnen hoe langer hoe ingewikkelder te worden.»

En zien wij aan den anderen kant de buitengewone drukte in de voornaamste Fransche zeehavens, die niets minder dan eenen ernstigen wederstand in het oosten schijnt aan te duiden; letten wij vervolgens op den oorlogzuchtigen geest, die de Fransche natie onafgebroken bezielt, wiens aanhoudende bevrediging het hoofdmiddel is, om het waggelende ministerie staande te houden; zien wij eindelijk hoe de uitleggers der Fransche publieke opinie, met name de constitutionnele dagbladen, geene pogingen onbeproefd laten, om Ruslands oogmerken in het hatelijkst daglicht, als eenen trouwloozen steun van het Turksche rijk voor te stellen, waarom zij eene gewapende tusschenkomst van Frankrijks zijde als onvermijdelijk oordeelen voor het belang van *Frankrijk* zelve: wie voorziet dan de gevolgen, die de voor *Rusland* zoo beleedigende uitvallen der Fransche ministeriele bladen, en het met kracht en nadruk volhouden van MEHEMED-ALI, *kunnen*, of liever onvermijdelijk na zich *moeten* slepen.

Hoogst beklagenswaardig is en blijft intusschen de toestand van het opperhoofd des Turkschen rijks; een' Vorst, die door daden heeft getoond hoe de geest van ware volksbeschaving in hem heerscht en leeft; maar die ook tegelijkertijd het ongelukkige begrip niet heeft kunnen onderdrukken, dat de hervorming eener aan bijgeloof en vooroordeel zoo bijzonder verkleefde Natie als die der Turken, als met een' tooverslag moest stand grijpen. Dat begrip, reeds grootendeels in werking gebragt, wordt veelligt nu ook (wie wenscht niet het tegendeel) de noodlottige klip, waarop wij zijn staatkundig aanwezen, zonder eene gelukkige afwending van het hem meer en meer naderend gevaar, zouden kunnen zien schipbreuk lijden.

De maatschappelijke mensch laat zich wel trapsgewijze, maar nooit door sprongen tot een hooger standpunt van burgerlijke en zedelijke beschaving opvoeren. Ongemerkt moet hij daarhenen geleid worden. Wie zulks plotseling wenscht verwezenlijkt te zien, maakt hem ligtelijk hardnekkig, stug en nog meer gezind om te blijven vasthouden aan vooroordeel en onbeschaafdheid. Het lot van den Turkschen Sultan, zoo als het zich in de tegenwoordige oogenblikken voordoet, strekt derhalve tot eene duurzame les aan alle volksbestuurders en volksbeschavers; eene les, die hen vermaant, om op den gezegenden weg van maatschappelijke hervorming met afgemeten treden en zonder de minste driftbetooning voort te gaan, hoe streelend hun ook het denkbeeld moge zijn, gedurende hun aanwezen veel, zeer veel te hebben daargesteld ter uitbreiding van het rijk van waarheid en maatschappelijke verlichting.

Het Kadaster.

Omtrent het onderwerp van het kadaster is sedert eenige jaren in ons rijk, reeds zoo veel gezegd en geschreven, het heeft zoo dikwerf een punt van raadpleging en onderzoek, ook bij de Staten-Generaal, uitgemaakt, dat het voorzeker niet onbelangrijk kan worden geacht door een der hoofd-ambtenaren van dat werk, de uitkomsten van hetzelve, al is het dan ook slechts over één gewest, te zien beschrijven. Dit is te belangrijker, zoo omdat de staats commissie, laatstelijk benoemd om de klagten over den kadastralen aanslag te onderzoeken, reeds welligt is of nader zal vergaderen, doordien toch de uitkomsten van dat kadaster bereids voor een vierde deel op de grondbelasting worden toegepast, en welk deel, immers na de laatste toezeggingen van den minister van financiën in de vergadering der Staten Generaal, voor volgende jaren voorzeker zal worden vermeerderd.

Uit dien hoofde is het werk van den hoofd-inspecteur van het kadaster, jhr. VAN HOORN VAN BURGH, dat in de residentie het licht ziet, van algemeen belang; zullende men zich voorzeker herinneren, dat de heer VAN HOORN VAN BURGH tot secretaris der staats-commissie benoemd is, om de begane abuizen in het stuk van het kadaster te overwegen en te beslissen.

Gemeld werk, aan Z. Exc. den gouverneur van *Zuid-Holland* opgedragen, en ter algemeene lands-drukkerij gedrukt, bevat eene uitgebreide inleidende memorie, waarin een overzigt van het werk van het kadaster wordt gegeven, waardoor de verschillende grondeigenaars met het geheel der uitkomsten van een' zoo aangelegen arbeid bekend raken, terwijl de daartoe behoorende statistieke mededeelingen ook als eene bijdrage te beschouwen zijn voor de staatshuishoudkunde, die sints de laatste jaren, meer dan ooit, een onderwerp van overdenking heeft uitgemaakt. In deze beschouwing omtrent het kadaster zegt de schrijver van gemeld werk, dat er wel geen twijfel bestaan zal nopens de stelling, dat de verponding of grondbelasting eene veranderlijke of wel aan verandering onderhevige belasting kan genoemd worden, alzoo dit bij onderscheidene zich opvolgende wetgevingen duidelijk is uitgemaakt, en de jaarlijksche overwegingen en vaststelling van de provinciale quota's dit bevestigen. Men heeft alzoo de veranderlijkheid der verponding niet alleen erkend, maar er op bedacht is geweest en proeven genomen, om de onevenredige verdeeling van dezelve te verbeteren. Het kadaster was derhalve het eenige middel, om eene betere verdeeling daar te stellen, en, ten einde daartoe te geraken, was eene spoedige afdoening van de daaraan verbondene werkzaamheden noodzakelijk. De memorie behelst al verder eene korte aanwijzing van de grondslagen en middelen van onderlinge vergelijking, om de algemeene kennisneming van het werk te bevorderen, waaromtrent de schrijver aldus besluit: « Aan de grondeigenaren is derhalve alle zekerheid van eene evenredige schatting gegeven, en de verschillende beraadslagingen hebben ten waarborg gestrekt, dat alle bijzondere belangen zijn opgenomen, en in zoo verre toegestemd, als zij met de algemeene waren over een te brengen.

« De schattingen, die nu allen kenbaar zijn, hebben het welgevallen der meerderheid omtrent de evenredigheid mogen wegdragen, doch tevens de vooronderstelling doen ontstaan, dat dezelve te hoog waren opgedreven, en eene lagere waardering als wenschelijk konde geacht worden.

« Intusschen zijn dezelve gegrond op de uitkomsten der pachten en marktprijzen van 1816—1826, en mogen eene hooge, doch geenszins eene te hooge uitkomst aanbieden, gerekend naar hetgeen in de aangehaalde jaren is bedongen.

« De lage pachten van 1824, 1825 en 1826, mitsgaders de ongelukkige waterjaren van 1828, 1829 en 1830, hebben zeer nadeelig op den landbouw gewerkt, en die voor ons Vaderland, en deze provincie belangrijke stand, zal nog eenen geruimen tijd van gunstige oogsten en marktprijzen behoeven, om zich van hare geledene verliezen te herstellen en dien gelukkigen toestand te herwinnen, die bevorens haar deel mogt zijn.

« Deze, op den landbouw en de landeigendommen drukkende omstandigheden zijn van grooten invloed geweest op de *beoordeeling* van de schattingen, en het is daaraan, dat men de klagte wegens te hoog opgedrevene waarderingen, zoo niet geheel, immers grootendeels kan toeschrijven.»

Na uit de korte beschouwing van de bij het werk gevoegde staten, waarvan hieronder eene opgave volgt, te hebben aangetoond, dat men daaruit kan opmaken, dat geene bloote toepassing van de pacht-contracten de begrootingen heeft geregeld, maar dat de wel overwogene en beredeneerde uitkomsten der verschillende verhuringen ten grondslag der waardering gediend hebben, gaat de schrijver over, vlugtig de hoofdvoortbrengselen van de provincie te doen kennen en tevens aan te wijzen uit welke grondsoorten, in het algemeen genomen, ieder kanton is zamengesteld. Handelende over den staat F, (zie hieronder), omtrent het polderbeheer, eindigt de schrijver zijn betoog aldus:

« De inzage der rekeningen van de verschillende polders heeft vele gebreken en verkwistingen doen kennen, en het is alzoo eene wenschelijke zaak, dat het verkeerde in dezen worde geweerd, zonder het doelmatige te krenken.

« Het is ontegenzeggelijk, dat de hooge dijks-kollegien en polderbesturen hoogst nuttig, noodzadelijk, ja, onontbeerlijk zijn, vooral in een gewest, dat nagenoeg geheel beneden de oppervlakte des waters is liggende, en alwaar dus de geringste verwaarloozing in het toezigt de noodlottigste gevolgen konde hebben.

« Dit neemt niet weg, dat derzelver beheer voor verbetering vatbaar is, en vooral dat aanzienlijke bezuinigingen kunnen worden ingevoerd.

« Er zijn polders, die, met een eenvoudig en doelmatig bestuur, geene lasten behoefden te betalen, alzoo de noodzakelijke uitgaven uit eigen middelen kunnen gevonden worden, en welke echter thans geene onaanzienlijke bijdragen moeten leveren, hetgeen derhalve overdaad mag genoemd worden.

« Indien deze weinige wenken aanleiding mogten geven, om in het belangrijk bestuur der waterkeeringen eenige verbeteringen in te voeren, tot ontheffing van den met bezwarende lasten worstelenden landbouw, en tot weering en uitsluiting van alle misbruiken, dan zoude het kadaster in dezen nuttig zijn, als de aanleidende oorzaak, om de belanghebbenden eenige verlichting te verschaffen.

Bij het werk vindt men de volgende tabellen:

A. Wegens de uitgestrektheid van al de gemeenten, de aanwijzing van het getal grondeigenaren, het belastbaar inkomen van elke gemeente, de bijvoeging van de hoofdsom der grondbelasting in 1831, en van die naar het kadaster, eene vergelijking tusschen beide deze aanslagen, enz.

B. Bevat elke voorname soort van bebouwing en derzelver middenprijzen;

C. Geeft op het getal en de zuivere huurwaarde der woonhuizen, met bijberekening van de middenprijzen en verhouding tusschen huizen en inwoners, met eene opgave van de voornaamste fabrijken en trafijken; zijnde de fabrijken, niet op den algemeenen staat uiteen gezet, in eenen staat C². opgegeven.

D. Deelt de uitkomsten der huur-contracten mede en wel van de huren van 1816 tot 1826, en die van 1812 tot 1826, met weglating, wat deze laatste betreft, der twee duurste en twee goedkoopste jaren en alle publieke pachten; behelzende deze staat het aantal akten, der daarin begrepene bunders, den pacht prijs, na aftrek der onderhouds-kosten en de schatting. In eenen anderen staat D worden de marktprijzen medegedeeld, welke tot regeling der schatting gestrekt hebben; en de uitkomsten van de marktprijzen van 1786 tot 1803.

E. Houdt eene opgave in betrekkelijk de hoogheemraadschappen en andere hooge dijks-kollegien, aan welke verschillende polders moeten bijdragen.

Eindelijk bevat F. eene opgave van de uitgestrektheid der hoogheemraadschappen en onderscheidene polders, derzelver kosten van onderhoud, die van beheer als anderzins, en houdt alzoo eene polder-statistiek in.

Op heden beviel voorspoedig van eene DOCHTER, *SARA ELIZA GYSBERTHA BOSCH*, geliefde Echtgenoote van

ARNHEM, den 17den April 1833. — H. J. VAN GENNEP.

Heden overleed, tot mijne bittere droefheid, mijn hartelijk geliefde Broeder, de Heer *N. VAN LOOKEREN*, *Medicinae Doctor* alhier, *oud President en Lid der Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoerzigt in Gelderland, Lid van den Raad dezer Stad* en van onderscheidene *Geleerde Genootschappen*. Hij stierf aan een langzaam verval van krachten, in den ouderdom van ruim 77 jaren.

Zijn nuttig, werkzaam leven, in zoo vele betrekkingen, doet zijn gemis algemeen betreuren.

TIEL, den 13den April 1833. — MARGARETHA VAN LOOKEREN.

Heden overleed, in den ouderdom van ruim 39 jaren, mijn geliefde Echtgenoot, *A. W. J. MEILING*, in leven *Vrederegter des kantons van Elst*.

ELST, den 16den April 1833. — J. E. VIS, Wed. A. W. J. MEILING.

---

§ § § De RAAD der STAD *WAGENINGEN*, besloten hebbende, om provisioneel op een jaarlijksch traktement van *f* 100-00 te benoemen en aan te stellen eenen voor eene stad geëxamineerden CHIRURGYN en VROEDMEESTER;

Zoo noodigen Burgemeester en Wethouderen van gemelde Stad alle die genen, welke van hunne toelating als zoodanig, als mede van hun goed gedrag kunnen doen blijken, uit, om zich uiterlijk binnen eene maand, na dato dezes, of in persoon of met vrachtvrije brieven en inzending der vereischte getuigschriften aan het Stads-Bestuur te adresseren.

Wageningen, den 1sten April 1833.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd,
VAN DE GRAAFF, Vt.
Ter ordonnantie van dezelve,
De Stads Secretaris,
VAN DAALEN.

---

† † † De BURGEMEESTER der STAD *DOESBORGH* is voornemens, op Dingsdag den 30sten April eerstkomende, voormiddags ten elf ure, op het Raadhuis aan te besteden:

Het met KEIJEN BESTRATEN van den WEG aan de *Meijpoort*, ter lengte van EEN HONDERD VYF ELLEN en ter breedte van VIER ELLEN.

De conditien zijn dagelijks te zien ter Stads Secretarie.

Doesborgh, den 16den April 1833.

De Burgemeester,
J. A. TENGBERGEN.

---

† † † COMMISSARISSEN tot de NEGOTIATIE voor de STRAATWEGEN van *ZUTPHEN* naar *APELDOORN* en *DIEREN*, maken hiermede bekend, dat het DIVIDENT, op de AANDEELEN in dezelve NEGOTIATIE, over den jare 1832, (met autorisatie van de permanente Commissie uit het Amortisatie-Sijndicaat, in dato 11 dezer maand, bepaald alsnu op 4 pCt.) van heden af aan ten kantore van den Thesaurier, ter dezer stede, tegen intrekking van het blijk van aandeel in het divident zal worden uitbetaald, waartoe zal worden gevaceerd iedere dag voor de middags van 9 tot 12 ure, Zaturdag en Zondag uitgezonderd, na den de belanghebbenden verder verwittigd, dat, tegen intrekking van het daartoe strekkende bewijs, tevens zal worden afgegeven een stel van nieuwe blijken in het divident over 1833 tot 1852.

Zutphen, den 15den April 1833.

De President-Commissaris,
P. J. SWAVING.

---

§ § § Aan de daarbij belanghebbenden, wordt hiermede kennis gegeven, dat de COMMISSIE van LANDBOUW in *GELDERLAND* hare gewone VOORJAARS-VERGADERING zal houden binnen *Arnhem* op Dingsdag, den 14den Mei aanstaande.

---

§ † † De Notarissen *NYHOFF* en *GODEFROY* zullen op den 24sten dezer, aan te vangen 's morgens om 10 uren, in de Pastorsteeg, te *Arnhem*, naast het huis van den Heer Medicinae Doctor *VAN DEN BERG*, publiek, erfhuiswijze, verkoopen: allerhande nette en wel geconserveerde MEUBELS en HUISRAAD, voorts eene aanzienlijke kwantiteit MODE-ARTIKELEN; een en ander daags te voren van 10 tot 3 uren voor een iegelijk te zien.

---

§ § † Mr. *N. G. FRANCKEN*, Notaris te *Elst*, zal, voor *H. TEUNISSEN*, op Maandag den 29sten April 1833, te beginnen des voormiddags ten negen ure, aan het logement *de Praast*, bij *Arnhem*, in het openbaar aan de meestbiedenden verkoopen: eenen zeer netten INBOEDEL, bestaande in BEDDEN, LEDIKANTEN, DEKENS, KASTEN, TAFELS, STOELEN, KAGCHELS, SPIEGELS, SCHILDERYEN, KRUIKEN, FLESSCHEN, GLAZEN, voorts RYTUIGEN, bestaande in eenen KAPWAGEN, eene KIEREBOE, eenen FRANSCHE WAGEN, eene FOURGON, eene CHAIS, eenen BOERENWAGEN, verder PAARDENTUIGEN, VOEDERBAKKEN enz.

---

§ § § Men vraagt, voor de maanden Junij en Julij, tusschen *Arnhem* en *Velp*, aan den straatweg, VIER KAMERS, waarvan drie tot slaapkamers, geheel gemeubileerd, behalve de Bedden, met BEDIENING, liefst met het MIDDAGETEN, of eene gelegenheid, tot verkrijging van hetzelve. Naauwkeurige opgave van prijs en gelegenheid, onder letter A., bij den Boekhandelaar *THIEME* te *Zutphen*.

DEPÔT VAN GALANTERIEN,
tot Fabrieks-Prijzen.

S. L. JACOBS, bij de Velperpoort te *Arnhem*, adverteert zijne geëerde begunstigers, dat hij van de *Frankforter Mis* een buitengewoon fraai assortiment NIEUWIGHEDEN heeft ontvangen; ook is deszelfs depôt ruim voorzien van PENDULES, GELAKTE GOEDEREN, LAMPEN, en BRONSWERKEN, BIJOUTERIEN, PARFUMERIEN, TOEREN, SCHOENEN en HANDSCHOENEN en al hetgeen behoort tot een compleet assortiment in boven gemeld depôt.

---

† § § Een te *Amsterdam* gevestigd KOOPMAN, die, vroeger opvoeder geweest zijnde, zich bezig houdt een klein getal JONGE LIEDEN, in vier talen, de Cijfer-, Aardrijks-, Natuurkunde het Boekhouden enz. te onderwijzen, op zijn Kantoor dezelve theoretisch en praktisch voor den handel te vormen, ten einde voor een Kantoor bruikbaar te maken, kan tegenwoordig weder een' jongen man van goede familie en gedrag in zijn huis opnemen. Nadere informatien, op gefrankeerde brieven aan den heer *S. D. SANDERSLEBEN*, te *Arnhem*.

---

† † † Een PERSOON van middelbare jaren, die van zijne bekwaamheden en goed gedrag kan doen blijken, wenscht als KOETSIER of RYKNECHT geplaatst te worden; kunnende hij ook met 4 Paarden van Zadel en en Bok rijden. — Adres, met gefrankeerde brieven, bij den Drukker dezer.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.